

der er i høi Grad trykkende og besværligt for de Paagjældende.

Hyad forøvrigt selve den under Forhandling værende § 1 angaaer, da indrømmer jeg villig den fulde Sandhed i, hvad den ærede Ordfører udtalte, at de foreslaaede Forandringer i en væsentlig Grad have fjernet alle de Betænkkeligheder og Indvendinger, der tidligere ere fremkomne derimod. Jeg har ikke tilladt mig tidligere at udtale nogen af disse, uagtet jeg ogsaa for mit Vedkommende deler dem, men jeg er saameget mere rede til at erkjende, at de nu ere bortfaldne, som jeg efter min Opfatning af Sagen, saaledes som den nu foreligger, maa mene, at selve Principet i Grunden er aldeles forladt. I det nemlig nu baade Forslaget er begrændset til et enkelt Aar og Priserne ikke svæve ubestemt hen, saaledes som forandrede Lidsforhold kunde fremkalde, men Forslaget er baseret paa en given Priis, saa er det egentlig kun en Omvei, man gaaer. Det er egentlig kun for, som den ærede Ordfører siger, at fremmane det Princip og at stille Regjeringen det for. Die, at en vis Deel af Lønningerne burde fremkomme i Skikkelse af Byg; thi det er jo dog i Grunden slet ikke Andet. Efterat man nemlig først har opstillet et vist Quantum Byg til en vis imaginair Gjennemsnitspriis i Forhold til Sagen, har man taget den nuværende Capitels-tart og udregnet, hvormegen Forøgelse det vilde give for det kommende Aar, men man kunde affkurat ligesaa godt være kommet til det samme Resultat ved at sige: for 100 Rd. give vi omtrent 70 pCt. Tillæg, for 200 Rd. give vi 42 pCt., for 300 Rd. 33 pCt., for 400 Rd. 25 pCt. osv.; men det er altsaa her egentlig kun for at mane Noget frem, at man lader Bygget staae i en Rubrik, som man efter

Skinnet sætter i et vist Forhold til Pengelønnen efter den forudsatte Priis, og senere omregulerer man det efter den for det paagjældende Aar virkelig stedfindende Priis. Men det var egentlig ikke det, man gif ud fra ved 2den Behandling, og det var altsaa heller ikke det, som kunde bortfjerne alle Betænkkeligheder; thi Betænkkelighederne udgif netop fra Frygten for at fremkalde noget saa Værlende og saa Ubestemt, som det enkelte Aars Kornpriser ere. Thi gjælder det end som fuld Sandhed, at de for en længere Arrække maae være naturligt regulerende Værdimaalere for mange andre Livsforhold, saa er det dog aldeles uimodsigeligt, at dette ikke gjælder for noget som helst enkelt Aar, thi ingen af de forskjellige Værdier ere underkastede den Fluctuation som netop Kornpriserne, der hverken følge nogen aftagende eller tiltagende Scala, efter en aftagende eller forøget Production, eller en aftagende eller tiltagende Consume. Kornpriserne lade sig ikke beregne efter noget statistisk System; de betinges af forskjellige Forhold, s. Gr. klimatiske og Veirforhold, af hvilke Høstens Udbytte afhænger. Disse Omstændigheder kunne fra det ene Aar til det andet fremkalde saa pludselige Spring, at ingen anden af Livets forskjellige Fornødenheder med lige Skridt kunne følge enten op eller ned med dem. Man maa indrømme, at disse Betænkkeligheder sandelig ikke ere borttagne ved et Lovforslag som det nærværende. Jeg troer heller ikke, at der i dette Forslag er en Gjennemførelse af det Princip at regulere Embedslønningerne efter Kornpriserne saaledes, at man lader Kornpriserne frit bevæge sig gjennem de Scalaer, de kunne gjenløbe, og paa ethvert Trin af disse udøve den samme Indflydelse paa Gageringerne.